

BE-A0515_111954_110616_DUT

Inventaris van het archief van het
controlekantoor van het kadaster te Genk.
Overdracht 2010, 1836-1978

Het Rijksarchief in België
Archives de l'État en Belgique
Das Staatsarchiv in Belgien
State Archives in Belgium

This finding aid is written in Dutch.

BESCHRIJVING VAN HET ARCHIEF:	5
Raadpleging en gebruik.....	6
Voorwaarden voor de raadpleging.....	6
Voorwaarden voor de reproductie.....	6
Aanwijzingen voor het gebruik.....	7
Zoeken aan de hand van de naam van een (voormalige) eigenaar.....	7
Zoeken aan de hand van het perceelnummer.....	7
Geschiedenis van archiefvormer en archief.....	9
Archiefvormer.....	9
Naam.....	9
Geschiedenis.....	9
Definitief "kadaster".....	9
796-1843: Voorgeschiedenis.....	9
844-heden: Ontstaan en ontwikkeling.....	13
Bevoegdheden en activiteiten.....	14
Organisatie.....	16
Archief.....	18
Geschiedenis.....	18
Verwerving.....	18
Inhoud en structuur.....	20
Inhoud.....	20
Selecties en vernietigingen.....	21
Toekomstige aangroei/aanvullingen.....	21
Ordering.....	21
BESCHRIJVING VAN DE SERIES EN ARCHIEFBESTANDDELEN	23
I. As	23
A. As (As 1).....	23
1 - 5 Kadastrale leggers (212 A, B, C), artikelnummers 1-2059.....	23
6 - 11 Kadastrale leggers (212 PM-N), artikelnummers 1-2579.....	23
13 - 14 Register der aangiften betreffende de nieuw gebouwde, weder opgebouwde of vergrote huizen en gebouwen en de veranderde of verbeterde ongebouwde eigendommen (43). 1932-1953.....	24
15 - 23 Gemechaniseerde bijgevoegde aanwijzende tabel (209 L). 1970-1978.	24
B. Niel-bij-As (As 2).....	24
24 - 26 Kadastrale leggers (212 A, B, C), artikelnummers 1-1085.....	24
27 - 29 Kadastrale leggers. (212 PM-N), artikelnummers 30-1499.....	25
31 - 32 Register der aangiften betreffende de nieuw gebouwde, weder opgebouwde of vergrote huizen en gebouwen en de veranderde of verbeterde ongebouwde eigendommen, (43). 1935-1952.....	25
33 - 40 Gemechaniseerde bijgevoegde aanwijzende tabel (209 L). 1970-1978.	25
II. Genk	27
A. Genk (Genk 1-8).....	27
41 - 42 Oorspronkelijke aanwijzende tabel (208), secties A-I.....	27
43 - 48 Aanvullende aanwijzende tabel (209), secties B-I.....	27
50 - 52 Opgave der gebouwde eigendommen (233), sectie A-I.....	27
B. Genk (Genk 1).....	28

53 - 67 Kadastrale leggers en tafels op de kadastrale leggers. (212 en 213, 12 en 13). Artikelnummers 1-3541.....	28
68 - 76 Kadastrale leggers (212 A, B, C), artikelnummers 1-7626.....	29
77 - 78 Kadastrale leggers, voor splitsing (212 PM-N). Artikelnummers 135-7625.....	29
79 - 83 Kadastrale leggers (212 PM-N), artikelnummers 133-8312.....	29
85 - 97 Staat der eigendomsovergangen, mutatiestaten (223). 1846-1920, 1933, 1937-1940.....	30
104 - 105 Repertorium van pacht- en huurcontracten (169). 1921-1930.....	31
106 - 107 Register der aangiften betreffende de nieuw gebouwde, weder opgebouwde of vergrote huizen en gebouwen en de veranderde of verbeterde ongebouwde eigendommen (43). 1928-1953.....	31
108 - 114 Gemechaniseerde bijgevoegde aanwijzende tabel (209 L). 1973-1978.....	32
C. Genk (Genk 2).....	32
115 - 12 Kadastrale leggers (212 A, B, C), artikelnummers 1-7955.....	32
124 - 125 Kadastrale leggers, voor splitsing. (212 PM-N). Artikelnummers 134-7951.....	33
126 - 128 Kadastrale leggers, na splitsing (212 PM-N). Artikelnummers 32-8489.....	33
129 - 133 Register der aangiften betreffende de nieuw gebouwde, weder opgebouwde of vergrote huizen en gebouwen en de veranderde of verbeterde ongebouwde eigendommen (43). 1929-1953.....	33
134 - 139 Gemechaniseerde bijgevoegde aanwijzende tabel (209 L). 1972-1978.....	34
D. Genk (Genk 3).....	34
142 - 150 Kadastrale leggers (212 A, B, C), artikelnummers 32-7604.....	34
151 - 156 Kadastrale leggers (212 PM-N), artikelnummers 134-7982.....	35
159 - 160 Register van de aangiften betreffende de nieuw gebouwde, weder opgebouwde of vergrote huizen en gebouwen en de veranderde of verbeterde ongebouwde eigendommen (43). 1941-1953.....	35
161 - 166 Gemechaniseerde bijgevoegde aanwijzende tabel (209 L). 1973-1978.....	36
E. Genk (Genk 4).....	36
167 - 171 Kadastrale leggers (212 A, B, C), artikelnummers 1-6083.....	36
172 - 173 Kadastrale leggers (212 PM-N), artikelnummers 134-6148.....	36
174 - 177 Register der aangiften betreffende de nieuw gebouwde, weder opgebouwde of vergrote huizen en gebouwen en de veranderde of verbeterde ongebouwde eigendommen (43). 1929-1953.....	37
178 - 182 Gemechaniseerde bijgevoegde aanwijzende tabel (209 L). 1974-1978.....	37
F. Genk (Genk 5).....	37
183 - 195 Kadastrale leggers (212 A, B, C), artikelnummers 57-9147.....	37
196 - 201 Kadastrale leggers (212 PM-N), artikelnummers 133-9716.....	38
202 - 204 Register van de aangiften betreffende de nieuw gebouwde, weder opgebouwde of vergrote huizen en gebouwen en de veranderde of verbeterde ongebouwde eigendommen (43). 1927-1928, 1945- 1953.....	39
205 - 211 Gemechaniseerde bijgevoegde aanwijzende tabel (209 L). 1971-1978.....	39
G. Genk (Genk 6).....	40
212 - 216 Kadastrale leggers (212 PM-N), artikelnummers 135-9619.....	40
218 - 225 Gemechaniseerde bijgevoegde aanwijzende tabel (209 L). 1971-1978.....	40

H. Genk (Genk 7).....	41
226 - 228 Kadastrale leggers (212 PM-N), artikelnummers 135-8232.....	41
229 - 233 Gemechaniseerde bijgevoegde aanwijzende tabel (209 L). 1973-1974, 1976-1978.....	41
234 - 241 Register van de aangiften betreffende de nieuw gebouwde, weder opgebouwde of vergrote huizen en gebouwen en de veranderde of verbeterde ongebouwde eigendommen (43). 1922-1942.....	41
I. Genk (Genk 8).....	42
242 - 246 Kadastrale leggers (212 PM-N), artikelnummers 134-9028.....	42
247 - 252 Gemechaniseerde bijgevoegde aanwijzende tabel (209 L). 1973-1978.....	42

Beschrijving van het archief:

Naam archiefblok:
Kadaster controlekantoor Genk 2010

Periode:
1836-1978

Archiefbloknummer:
BE-A0515.2374

Omvang:

- Laatste bestanddeelnummer: 252.00
- Omvang geïndexiseerd: 8.29 m

Archiefbewaarplaats:
Rijksarchief te Hasselt

Raadpleging en gebruik

VOORWAARDEN VOOR DE RAADPLEGING

Sinds de publicatie van het Koninklijk Besluit van 16 september 2011 ¹- een uitvoeringsbesluit van de archiefwet van 24 juni 1955, onder meer aangepast op 6 mei 2009 - zijn volgende raadplegingvoorwaarden van kracht:

1. Archief ouder dan 100 jaar is openbaar.
2. Voor het archief tussen 30 jaar en 100 jaar maakt het Rijksarchief een onderscheid tussen twee soorten documenten: documenten met informatie over de persoonlijke levenssfeer enerzijds, en niet-privacygevoelige documenten zonder persoonsinformatie anderzijds.
 - a) niet-privacygevoelige documenten zoals kadastrale perceelplannen, verzamelplannen, perequatiedocumenten, enz. zijn openbaar.
 - b) Privacygevoelige documenten zoals kadastrale leggers en aanwijzende tafels - de zogenaamde kadastrale basisdocumenten - zijn niet openbaar. Mits de schriftelijke toestemming van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie kunnen de documenten in de leeszaal van het Rijksarchief ingekeken worden. Deze toestemming kan elektronisch aangevraagd worden door een e-mail te versturen naar het centraal aanspreekpunt via datadelivery.ivu-cei.patdoc@minfin.fed.be. Nadien anonimiseert de onderzoeker overigens stevast de privacygevoelige gegevens bij de verwerking ervan.
3. Archief jonger dan 30 jaar is niet openbaar.

Daarnaast zijn er bijzondere opzoekingen. Dit is het onderzoek naar de veranderingen - zoals aankopen en verkopen - van onroerende goederen ouder dan 100 jaar (ten allen tijde openbaar), zonder dat de vorser verdere aanknopingspunten dan een kadastraal perceelnummer heeft of het onroerend goed in kwestie kent. In deze situatie is de onderzoeker dikwijls genooddaakt via de huidige of zeer recente kadastrale basisdocumentatie (archief jonger dan 100 jaar) te weten te komen welke veranderingen zich voordeden. Pas met die informatie kan de onderzoeker verder aan de slag in de andere patrimoniale archieven (zoals registratiekantoor en hypotheekbewaring). In deze gevallen doen de leeszaalmedewerkers van het Rijksarchief zelf de opzoeking, om op die manier de periode jonger dan 100 jaar te overbruggen. De relevante gegevens worden meegedeeld aan de onderzoeker. Daarna kan de onderzoeker de documenten ouder dan 100 jaar zelf inkijken.

VOORWAARDEN VOOR DE REPRODUCTIE

Voor de reproductie van archiefstukken gelden de voorwaarden en tarieven van toepassing in het Rijksarchief: het Ministerieel Besluit van 23 maart 2009 tot vaststelling van de tarieven voor prestaties geleverd door het Algemeen

1 Belgisch Staatsblad, Koninklijk besluit van 16 september 2011 tot vaststelling van de toegangsvoorwaarden voor het publiek tot sommige lokalen van het Algemeen Rijksarchief en Rijksarchief in de Provinciën en van de wijze van beschikbaarstelling, raadpleging en reproductie van de aldaar bewaarde archiefstukken, 30 september 2011, p. 61447-61449.

Rijksarchief en Rijksarchief in de Provinciën (gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 2 juni 2009).

De verwerking van privacygevoelige gegevens jonger dan 100 jaar moet steeds geanonimiseerd worden.

AANWIJZINGEN VOOR HET GEBRUIK

De meeste onderzoekers gebruiken de kadastrale basisdocumenten voornamelijk om informatie over individuele eigendommen of eigenaars in te winnen. Naargelang zijn voorkennis kan de vorser het archief van het controlekantoor van Genk via twee invalshoeken doorzoeken:

1. Hij kent een (voormalige) eigenaar.
2. Hij weet niets over het goed of de eigenaar, maar kan de grond of het gebouw op de kadasterkaart lokaliseren. Of hij kent het perceelnummer ²van de grond of het gebouw in kwestie.

ZOEKEN AAN DE HAND VAN DE NAAM VAN EEN (VOORMALIGE) EIGENAAR

De naam in de alfabetische tafel - of op de fiche - verwijst naar het artikelnummer in de kadastrale legger. De kadastrale legger stelt de onderzoeker in staat om alle perceelnummers van één persoon te kennen. ³Met wat puzzelwerk kan hij de verschillende transacties afleiden (uit de in de aanwijzende tafels vermelde veranderingen van het vastgoed). Hij weet tevens in welk jaar deze gebeurden, en wie de oude en nieuwe eigenaars waren. Werd bij een transactie een perceel gesplitst of aangepast, dan kunnen de mutatiedossiers meer documentatie verschaffen (er wordt overigens opnieuw gerefereerd aan de bijgevoegde aanwijzende tafel).

Merk overigens op dat het kadaster enkel het vastgoed binnen de gemeentegrenzen weergeeft. Om het volledig onroerend vermogen per eigenaar in België te reconstrueren, moet de onderzoeker in principe alle kadastrale leggers voor België raadplegen.

ZOEKEN AAN DE HAND VAN HET PERCEELNUMMER

Wie zonder voorkennis de eigendomsgeschiedenis van een gebouw of perceel wil te weten komen, moet ten minste de locatie van het vastgoed kunnen aanduiden op een huidige of historische kaart. Want de onderzoeker moet aan de hand van het huidige of historische perceelnummer de verdere opzoekingen

2 Iedere sectie krijgt een letter. Sectie "J" bestaat niet, om verwarring met de letter "I" te vermijden. Per kadastrale sectie worden de percelen genummerd. Op deze manier draagt elk perceel per gemeente een uniek nummer. Bij de splitsing van een perceel krijgen de nieuwe percelen een subletter (vb. sectie A nummer 743 d). In principe werd tot op heden nooit een kadastrale henummering doorgevoerd.

3 Hoewel het register tot 1844 teruggaat in de tijd, leent het zich minder om een welbepaald onroerend goed per eigenaar te doorzoeken. Hier wordt best gekozen voor de bijgevoegde aanwijzende tafel.

doen. ⁴Kadasterplannen zijn nog niet overgedragen, maar er bevinden zich nog perceelplannen in de huidige kadastercontrole van Genk. Eventueel vindt de vorser de indeling van de secties via het gemeentelijk verzamelplan, dat de Hasseltse directie echter bewaart. Op het kadastrale perceelplan - per sectie; eventueel op meerdere kaartbladen - kan hij vervolgens het perceelnummer terugvinden. Het is in de meeste gevallen aangewezen om de huidige of de meest recente kaart te raadplegen. Nu kan de onderzoeker de ligging en vorm op kaart bekijken, en zelfs al een historische evolutie van de bebouwing en parcellering volgen. Met het huidige of oorspronkelijke perceelnummer kan hij verder aan de slag.

Alle perceelnummers zijn immers doorlopend opgelijst in de aanwijzende tafel (oorspronkelijk en bijgevoegd). Het is aangeraden om met de verwijzing in de oorspronkelijke aanwijzende tafel meteen ook de bijgevoegde aanwijzende tafel(s) bij de hand te nemen. Aan de hand van de aanwijzende tafels kent de onderzoeker meteen de oorspronkelijke eigenaar anno 1844, het soort goed (boomgaard, huis, schuur, school, tuin), de belastingwaarde en de talrijke fysische wijzigingen aan het perceel en/of eigenaarwissels. De onderzoeker kan nu verder zoeken via de kadastrale legger(s).

4 Deze onderzoeksmethode wordt een regressieve trajectanalyse genoemd. Het vergt enige moeite om inzicht te krijgen in de werking van de kadasterdocumenten en de onderlinge verbondenheid, maar nadien is het opzoeken uniform, overzichtelijk en vrij eenvoudig: DE REU P., Van landboek en ommeloper naar kadaster. Een relaas van continue en discontinue tendensen, in Studie en repertorium van de landboeken en ommelopers van het voormalige graafschap Vlaanderen, Gent, 2013.

Geschiedenis van archiefvormer en archief

ARCHIEFVORMER

NAAM

Federale Overheidsdienst Financiën. Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie. Gewestelijke directie van mutaties en schattingen Limburg. Kadastercontrole van Genk.

GESCHIEDENIS

DEFINITIEF "KADASTER"

De term "kadaster" duidt op het geheel van de documenten die worden aangemaakt om de onroerende goederen in kaart te brengen, te bepalen wie de eigenaar ervan is en wat de waarde, dit alles met het oog op de schatting van de belasting van de goederen. Het is tezelfdertijd de benaming van de dienst binnen de belastingadministratie die deze taken vervult. ⁵In deze inventaris is door de context steeds voldoende duidelijk wanneer het om het geheel van documenten van de inventaris van onroerende goederen gaat, dan wel wanneer het de administratie betreft die zorgt voor het oplijsten en het in kaart brengen van deze onroerende goederen.

796-1843: VOORGESCHIEDENIS

De inrichting van de lokale controlekantoren kent een lange en moeizame voorgeschiedenis die op het eind van de achttiende eeuw en het begin van de negentiende eeuw aanvangt. ⁶Tijdens de eerste jaren van het Franse bewind maakten de Limburgse gebieden een bezettingspolitiek mee. De revolutionairen toonden er twee gezichten. Enerzijds waren alle Franse "citoyens" - waartoe ook de inwoners van het departement van de Nedermaas behoorden - gelijk voor de belastingwet. De grieven over de ongelijkheid en de willekeur van het Franse ancien régime-belastingstelsel waren immers één van de voornaamste oorzaken voor het uitbreken van de revolutie. Anderzijds werden de negen Belgische departementen als wingewesten beschouwd: vanaf de

5 Met andere woorden: de diensten van het kadaster zorgen voor het opstellen en het bijhouden van een kadaster, aan de hand waarvan de belastingheffende overheid steeds kan te weten komen welk bebouwd of onbebouwd perceel tot wiens persoonlijk bezit behoort. Op basis hiervan kan de fiscus een grondbelasting of onroerende voorheffing instellen.

6 VERHELST J., De documenten uit de ontstaansperiode van het moderne kadaster en van de grondbelasting (1790-1835) (Miscellanea Archivistica 31), Brussel, Algemeen Rijksarchief en Rijksarchief in de Provinciën, 1982, p. 42 en DE REU P., De Geschiedenis van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie (1796-2006). Organisatie, bevoegdheden, ambtsgebieden, archiefvorming (Miscellanea Archivistica. Studia 198), Brussel, Algemeen Rijksarchief en Rijksarchief in de Provinciën, 2011, p. 202.

eerste dag van het nieuwe republikeinse jaar, op 1 vendémiaire V (22 september 1796), werden de Franse grondbelastingen in de Belgische gewesten geheven. De inning van deze belastingen bleek belangrijker dan de feitelijke kadastrering van de verschillende gronden.⁷

Daarenboven stond een principiële houding tegenover de belastingheffing de opbouw van een goed functionerende kadasteradministratie jarenlang in de weg. De Franse overheid wist immers heel goed dat de gelijkheid van de belastingheffing onder de burgers enkel en alleen verzekerd was, wanneer de belastingplichtige zelf inspraak had in zijn aandeel in de grondbelasting. Daarom opteerde de fiscus voor een erg summiere kadasterorganisatie die vanonder uit was opgebouwd. De Nationale Vergadering besliste bij wet van 23 november 1790 dat de grondbelasting er kwam op basis van geschreven bronnen: aanwijzende tafels, staten van elke sectie en leggers, zonder bijhorende plannen.⁸ Deze wet was na de inval van de Fransen eveneens van kracht in het departement van de Nedermaas. De lokale municipaliteitsbesturen namen de taak voor de opmaak van geschreven belastingdocumenten op zich en werden hierin geruggensteund door het coördinerende departementsbestuur.⁹ De burgervader van het lokale bestuur kon vijf commissarissen benoemen, die de landmeters bijstonden. Er werden echter amper plaatselijke landmeters of schatters op pad gestuurd. Waarschijnlijk deden de lokale besturen wel beroep op de bestaande zeventiende-eeuwse en achttiende-eeuwse Oostenrijkse kadastrale bronnen.¹⁰ Het is daarom niet verwonderlijk dat er een grote kloof groeide tussen het republikeinse ideaal om komaf te maken met de oneerlijke ancien régime-belastingheffing en de Franse belastingheffing in de praktijk. Van bij aanvang beseften de beleidsmakers weldegelijk dat er zonder de gepaste kadastrale fundamenteen geen sprake kon zijn van de beoogde gelijkheid onder de belastingplichtigen. Maar de weinig rooskleurige openbare financiën en de buitenlandse oorlogsdreiging verhinderden om het immense landmeting- en schattingswerk aan te vatten en een hiërarchisch netwerk van landmeterkantoren uit te bouwen. Onder het consulaat van Napoleon werd op 12 brumaire XI (3 november 1802) een eerste poging ondernomen om de belastingen te heffen aan de hand van een kadaster, dat gebaseerd was op

7 DE REU P., Van landboek en ommeloper naar kadaster. Een relaas van continue en discontinue tendensen, in Studie en repertorium van de landboeken en ommelopers van het voormalige graafschap Vlaanderen, Gent, 2013.

8 BLOCH M., Les plans parcellaires en France, de la Révolution à l'Empire: les premières tentatives de cadastre fiscal, in Annales d'histoire économique et sociale, Parijs, 1929, p. 392-395.

9 De grondbelasting was een zogenaamde repartitiebelasting op vier niveaus. De centrale eiste vanuit Parijs een vooraf bepaalde som op, die de grondbelasting diende op te brengen. Dit bedrag werd - onder meer op basis van de bevolkingsaantallen - verdeeld over de verschillende departementen. Daarna maakte het departementsbestuur een zo rechtvaardig mogelijke verdeling over de administratieve arrondissementen en ten slotte berichtte de onderprefect aan de municipaliteiten hoeveel geld zij moesten ophalen. De lokale besturen dienden zelf maar uit te zoeken hoe de geldsom over de verschillende eigenaars van onroerende goederen werd "omgeslaan".

10 DUVOSQUEL J.-M., Cadastres de paroisses en Belgique et dans la France du Nord, in BRUNEL G., GUYOTJEANNIN O. & MORICEAU J.-M. (red.), Terriers et plans-terriers du XIIIe au XVIIIe siècle. Actes du colloque de Paris (23-25 septembre 1998), Parijs, 2002, p. 110-111.

actuele kaarten. ¹¹Het project kreeg de naam "cadastre général par masse de culture"; in het Nederlands benoemd als het kadaster met teeltblokken of het kadaster volgens teeltplan. Het was een weliswaar plumpe en weinig ambitieuze kadastrering, maar de uitvoerende overheid meende dat die erg snel kon worden uitgevoerd en tot concrete resultaten leidde. ¹²De voorbereiding van dit kadaster volgens teeltblok bestond uit twee voorname taken: het opmeten en opmaken van plannen enerzijds en het evalueren van een kadastraal inkomen dat voor iedere gemeente bepaald werd anderzijds. Aaneengesloten stukken land met hetzelfde type grondgebruik of teelten - zoals tuinen, (nationale) bossen, vijvers, zandgronden, heideveld, akkerland, weideland - werden als één geheel aanzien, wat het opmeten en inventariseren van de gronden uiteraard enorm versnelde. Alle plannen werden op schaal 1:5.000 opgemeten en kregen een oriëntatie naar het noorden. Vervolgens berekende een schatter op basis van de kaarten de netto-opbrengst per soort van grondgebruik. Op die manier kon het lokale bestuur de inwoners aan de hand van hun soort eigendom individueel gaan taxeren. ¹³Deze hele kadastrering bleef een lokale aangelegenheid, waarin het ministerie van Financiën amper ondersteuning gaf. Het departement van de Nedermaas fungeerde als tussenbestuur, maar het was bepaald niet de beste leerling van de klas. ¹⁴Het spreekt voor zich dat dan wel de gemeenten onderling een meer gelijke verdeling van de fiscale last overhielden aan het kadaster met teeltblokken, maar dat de accurate registratie van het individuele onroerende bezit - met informatie over de soort én waarde van de afzonderlijke gronden en gebouwen - vooralsnog uit bleef.

Napoleons gerenommeerde minister van Financiën Gaudin gooide het daarom over een andere boeg. Nu er relatieve vrede heerste in Europa, kregen de kadasterwerken een hernieuwde aandacht. Hoewel de beleidsvoerders nog steeds genoodzaakt waren de grondbelasting volgens een klassiek repartitiestelsel te heffen, konden ze het kadaster wel een nieuwe invulling geven. Een goed functionerend kadaster is niet alleen een essentieel belastinginstrument, maar het heeft daarenboven een grote administratieve en statistische waarde. De financiënwet van 15 september 1807 had een "cadastre par épreuve" voor ogen, waarbij alle afzonderlijke percelen in kaart

11 PRENEEL M., Op de grens van het archiefperceel. De bewogen geschiedenis van het archief van het Belgische kadaster, in Liber Amicorum Coppens Herman. Deel I (Studia 115), Brussel, Algemeen Rijksarchief en Rijksarchief in de Provinciën, 2007, p. 292.

12 OCKELEY J., Inventaris van de verzameling kaarten berustend op de Directie van het Kadaster van Brabant. I. Het Kadaster met teeltblokken (Cadastre par masse de culture) (Toegangen in beperkte oplage Algemeen Rijksarchief 581), Brussel, Algemeen Rijksarchief en Rijksarchief in de Provinciën, 2005, p. 10.

13 COPPENS H., Oud en nieuw kadaster, in Spiegel Historiae, 1968, jaargang 3, nr 11, p. 602: Niet alle municipaliteiten werden op die manier gekadastreerd. Het kadaster met teeltblokken was een "inductief kadaster": in elk departement werden enkele representatief geachte gemeenten gekadastreerd, waarna de resultaten en dus belastingtarieven werden toegepast in vergelijkbare gemeenten. Een beknopte geschiedenis over de moeizame organisatie en uitvoering van het kadaster met teeltblokken is te lezen in: DE BROUCKERE C. & TIELEMANS F., Répertoire de l'administration et du droit administratif de la Belgique. Tome quatrième, Brussel, 1838, p. 16-18.

14 Brief van 25 messidor XII (14 juli 1804) van de minister van Financiën aan de prefecten van de departementen.

werden gebracht: dit is met andere woorden het kadaster dat we de dag van vandaag kennen. De centrale staat onttrok de verantwoordelijkheid aan de gemeentebesturen door zelf de kadasterwerken te leiden en openbare landmeters te benoemen die actief waren op lokaal niveau. De uitvoering van de kadastertaken werd opgevolgd door een Maastrichtse directeur van Directe Belastingen en werd gecoördineerd door het departement van de Nedermaas. Het is best mogelijk dat een aparte administratief-technische dienst het levenslicht zag, naar het voorbeeld van het Scheldedepartement - waar sinds 1806 een speciaal kadasterkantoor was opgericht.¹⁵ De landmeters in de Limburgse gemeenten werden voornamelijk uit de Franse grensstreek gerekruteerd, in tegenstelling tot de aanwerving van plaatselijke landmeters in de voorgaande jaren. Zij maten de percelen op en brachten deze op kaart en inventaris, vanaf het verschijnen van de uitvoeringsdecreten van 27 januari 1808 en 20 april 1808. Van dan af besliste het Nedermaasdepartement jaarlijks tot het volledig perceelsgewijs kadastreren van enkele gemeenten. Slechts opgehouden door de Europese oorlogsprikelen in 1814, beval koning Willem meteen de voortzetting van de kadasterwerken in de Zuidelijke Nederlanden.¹⁶ De kadastrering van de provincie Limburg (in omvang veel groter dan het huidige Limburg¹⁷) verliep voorspoedig. Op het einde van de Nederlandse periode waren de meeste opmetingen en schattingen voltooid en was de administratie klaar om de laatste onevenwichtige waardeschattingen op provinciaal niveau weg te werken. De Belgische onafhankelijkheid strooide echter roet in het eten. Vanaf dan kende de Limburgse kadasterwerking - waarvan de voorgeschiedenis tot op dat moment erg gelijklopend met de andere Belgische provincies was - een atypisch verloop, dat slechts kan vergeleken worden met de Luxemburgse kadastergeschiedenis. Als de Franse periode (ca. 1795-1814) het tijdperk was van een moeizame opbouw van de kadasteradministratie en het bepalen van de verschillende parochiegrenzen, en de Nederlandse periode (1815-1830) het tijdvak genoemd wordt van de bestending en versnelde uitvoering van de kadasterwerken, dan moet het begin van de Belgische periode (1830-1845) op zijn minst beschouwd worden als de tijd die gedomineerd werd door de grensprikelen met Nederland. Door de scheiding van de Nederlanden werden de kadasterwerken meteen gestaakt en een tijd lang werd geen initiatief genomen. De Nederlandse legers namen prompt de Limburgse kadastrale leggers mee.¹⁸ De eenzijdige onafhankelijkheidsverklaring van België leidde tot Europese spanningen die de komende jaren slechts werden verzacht door halfbakken, voorlopige en onvolkomen traktaten. Maar Nederland en België leefden nog steeds op oorlogsvoet en de discussie over de bestaansreden en het grondgebied van België bleef de Europese agenda bepalen. Het door de Europese mogendheden

15 VERHELST J., Inventaris van het archief van het Kadaster van Oost-Vlaanderen, 1806-1834, nog bewaard bij de Directie te Gent of in het Rijksarchief te Gent (Inventarissen Rijksarchief te Gent 68), Brussel, 1986, p. 6.

16 VELDHORST A., "Voor het kadaster getekend: Gericke". van klerk in Kleef tot genobileerd gouverneur van Nederlands-Limburg, in Publications de la Société Historique et Archéologique dans le Limbourg, Maastricht, 1995, nr. 131, p. 159-198.

17 DE VRANKRIJKER A., De grenzen van Nederland. Overzicht van wording en politieke tendenzen, Amsterdam, 1946, 191-194.

18 CHALLE J.-P., Het oorspronkelijk kadaster en zijn gebruik, in Driemaandelijks tijdschrift van het Gemeentekrediet van België, 1973, jaargang 27, nr. 105, p. 155.

neutraal verklaarde België was de facto in het bezit van de regio Maastricht en enkele Duitstalige Limburgse gebieden. Op papier waren echter enkele toegiften aan de Nederlandse koning geformuleerd, waaronder het herzien van de Limburgse grenzen. Toch wilde hij van geen Europese vrede weten. Sinds 1838 verzachtte het klimaat: koning Willem zag in dat België in de Europese context (voorlopig althans) zou blijven bestaan - ondertussen kostte de oorlogsdreiging handenvol geld voor het Nederlandse staande leger - en bij de aanvaarding van de gemaakte afspraken kon hij toch wel wat uit de brand slepen. ¹⁹Koning Willem I bond in en de vrede tussen België en Nederland werd formeel beklonken tijdens het Verdrag van Londen in 1839, waar de Europese landen besloten tot vierentwintig artikels met voornamelijk territoriale afspraken. Het eindverdrag werd daarna praktisch uitgewerkt en hier en daar lieten de verschillende partijen verbeteringen aanbrengen, die tot het traktaat van 5 november 1842 en de Nederlands-Belgische conventie van 8 augustus 1843 leidden. Met de Europese vrede was eindelijk ook de Limburgse boedelscheiding bezegeld. Sinds de territoriale oplossing in 1838 in de maak was, hervatten de Belgische kadasterambtenaren het opmetings- en schattingswerk. ²⁰Deze werkzaamheden werden in 1843 en 1844 voltooid: alle Limburgse gronden en gebouwen waren opgemeten, in kaart gebracht, geïnventariseerd en naar kadastrale waarde geschat.

844-HEDEN: ONTSTAAN EN ONTWIKKELING

Nu was het zaak om alle veranderingen van de kadastrale toestand nauwkeurig op te volgen en terstond aan te passen in de kadastrale bescheiden. Een bestendige en volwaardige kadasteradministratie - die voorheen haast onbestaande was - moest deze continuïteit garanderen. Het Limburgse kadaster was vanaf 1 april 1845 officieel werkzaam. De wetgever maakte meteen een concreet onderscheid tussen de sedentaire dienst en de actieve dienst. De sedentaire dienst bestaat letterlijk uit de "kadasterbewaring" of het bijhouden van de kadastrale gegevens, op basis waarvan de onroerende voorheffing bepaald wordt. Het zijn de verschillende gewestelijke directies die de dienst van de kadasterbewaring uitmaken: één per provincie. De gewestelijke directie van Limburg bevindt zich in Hasselt. Een bijzondere taak van de Hasseltse directie vormt het afleveren van uittreksels uit kadastrale plannen en leggers. ²¹Daarnaast is er de actieve dienst, waar de feitelijke actualisatie van de kadastrale gegevens op lokaal niveau gebeurt. Hiervoor steunde het kadaster op een uitgebreid netwerk van plaatselijke landmeterkantoren. ²²

19 ROEGIERS J. & VAN SAS N., *Revolutie in Noord en Zuid (1780-1830)*, BLOM J. & LAMBERTS E. (red.), *Geschiedenis van de Nederlanden*, Rijswijk, 1994, p. 251.

20 Zie ook: MULLER E., *De invoering van het kadaster in Limburg*, in *Geodesia*, 1979, nr. 21, p. 253-257.

21 In de begrotingswet van 20 december 1867 was gestipuleerd dat de betaling daarvan aan de schatkist zou toekomen. De tarieven werden sinds het Koninklijk Besluit van 21 december 1867 vastgelegd.

22 DE REU P., *De Geschiedenis van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie (1796-2006)*. Organisatie, bevoegdheden, ambtsgebieden, archiefvorming (*Miscellanea Archivistica*. Studia 198), Brussel, Algemeen Rijksarchief en

Rond 1844 was er op het laagste echelon een landmeter werkzaam, ook in de kadasterkantoren van Hasselt en Maaseik (beide officieel in 1845 opgericht), de rechtsvoorgangers van het kantoor van Genk. De landmeter werkt er samen met andere kadasterambtenaren om de kadastrale basisdocumenten in overeenstemming te brengen met de onroerende realiteit. De geactualiseerde gegevens worden naar de gewestelijke directie verstuurd, en nadien worden de belastingambtenaren geïnformeerd - die instaan voor de heffing en inning van de jaarlijkse grondbelastingen. De landmeters gaan zelf ook op pad om veranderingen van onroerende goederen te velde te gaan controleren. Gedurende ruim een eeuw gebeurden de voornaamste aanpassingen op het vlak van inrichting en werkprocessen in het hoofdbestuur. Tegenwoordig is het kadaster een dienst binnen de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie, een grote pijler van de Federale Overheidsdienst Financiën.²³ Het lokale kadasterkantoor van Genk en rechtsvoorgangers onderging weliswaar enkele organisatorische aanpassingen, maar de activiteiten en bevoegdheden bleven gedurende die tijd opvallend dezelfde. In principe zijn de werkprocessen in de lokale kadaster- en controlekantoren weinig veranderd; uitgenomen het gebruik van de computer en de introductie van een digitaal informatiesysteem.

BEVOEGDHEDEN EN ACTIVITEITEN

In 1844 bestond er eindelijk een inventaris van alle Limburgse onroerende goederen, met alle relevante informatie over de goederen en de respectieve eigenaars. 1844 geldt daarom als het startjaar voor de kadastrale informatie. Vanaf dat moment dienden de Limburgse kadasterambtenaren alle veranderingen van de opgeschreven onroerende goederen - zoals verkopen, wijzigingen van de perceelsgrootte, verandering van bestemming van de grond, afbraak of opbouw van een gebouw - nauwgezet bij te houden. Het actualiseren van alle veranderingen gebeurt tot op vandaag, zodat de fiscus en de onderzoeker kan te weten komen wat een bepaalde persoon aan gebouwen en gronden bezat, op elk gegeven moment in de tijd. Daarom opperde de jonge Belgische overheid dat de tijd rijp was om het toenmalige Reglement van Bewaring aan te passen (zie het Koninklijk Besluit van 22 maart 1843). Dit reglement was een soort van handleiding met regels over de te verrichten taken. Het was daarenboven een handzame richtlijn die de onderlinge coördinatie en de afzonderlijke taken van de landmeters, controleurs, inspecteurs en de provinciale directeur voorschreef. Het werd gewijzigd op 22 maart 1845²⁴, was van kracht vanaf 1 april 1845 en werd verder aangevuld door het Ministerieel Besluit van 18 november 1853. De facto verving het Reglement van Bewaring de "Franse" werkmethode voor het opmaken van het kadaster - dat sinds 1811 was vastgelegd in de befaamde

Rijksarchief in de Provinciën, 2011, p. 119-120.

23 PRENEEL M. en VERHELST J., FOD Financiën in VAN DEN EECKHOUT P. en VANTHEMSCHE G. (red.), Bronnen voor de studie van het hedendaagse België 19de-20ste eeuw, 2de uitg., Brussel, 2009, p. 407-421.

24 Belgisch Staatsblad, 31 maart 1845, Règlement pour la conservation du Cadastre du Royaume de Belgique, p. 745.

Recueil méthodique des lois, décrets, instructions et décisions sur le cadastre, approuvé par le Ministre des Finances- en vulde meteen de regelgeving over de feitelijke bewaring aan.²⁵Een eerste Reglement van Bewaring werd reeds uitgevaardigd op 10 februari 1835 en was slechts van kracht in de reeds gekadastreerde provincies West-Vlaanderen, Oost-Vlaanderen, Antwerpen, Brabant, Henegouwen, Namen en Luik. De versie van 26 juli 1877 is de laatst gekende versie²⁶, en de inhoud werd naderhand herhaaldelijk gewijzigd door wetten of ministeriële omzendbrieven. In 1938 bracht men een gecoördineerde versie uit, die vlug verouderde. Vanaf 1965 gebruikt het kadaster de 'Algemene Instructies M', die gebaseerd zijn op het reglement van 1877, maar telkens worden aangepast aan de actuele werkmethodes. De bevoegdheden van het controlekantoor van Genk en rechtsvoorgangers zijn sinds de oprichting ervan amper gewijzigd. De landmeters in het kantoor doen hun controle van de kadastrale veranderingen ter plaatse, en gebruiken hiervoor voornamelijk gegevens uit het naburige registratiekantoor.²⁷Want zowel het Reglement van Bewaring uit 1845 als de meest recente Algemene Instructies M stellen: "geen mutatie zal zich in het kadaster voordoen, indien ze niet door authentieke (of wettelijke) stukken werd geconstateerd. Naast de verklaringen omtrent de onroerende wijzigingen die door de lokale besturen werden gegeven, zijn het de geregistreerde akten uit de ontvangkantoren van registratie & domeinen die als basis voor (de mutaties van) het kadaster dienen." Verder verzorgen de landmeters het contact met de belastingplichtige en de informatieuitwisseling met de belastingambtenaren.²⁸De kadastercontrole van Genk staat overigens nog steeds in voor het samenstellen en actualiseren van een gedetailleerd overzicht van bebouwde en onbebouwde eigendommen van het grondgebied. De controleur van de actieve dienst (cf. infra) was specifiek belast met het toezicht op het werk van de landmeters. Hij controleerde de opmetingschetsen, de stukken bewaard op de gemeente, de zorg waarmee de kaarten en formulieren werden ingevuld, de regelmaat waarmee de mutaties werden opgenomen en de mate waarin de voorschriften van het reglement van bewaring werden nageleefd.²⁹De uiteindelijke uitvoering van de opmetingen gebeurde door de diverse landmeters in dienst van het kadaster. Zij voerden per jaar minstens twee omreiswerken uit; vooraf brachten ze de burgemeesters en de eigenaars van de te schatten percelen op de hoogte van hun komst. De jaarlijkse 'omreiswerken' (controles ter plekke) om de wijzigingen inzake

25 ZOETE, A., *De documenten in omloop bij het Belgisch Kadaster (1835-1975)* (Miscellanea Archivistica 21), Brussel, Algemeen Rijksarchief en Rijksarchief in de Provinciën, 1979, p. VI-VII.

26 Zie het Belgisch Staatsblad van 18 augustus 1877.

27 MARSTBOOM L., BOURLON R. en JACOBS A., *Le cadastre et l'impôt foncier*, Brussel, Lielens, 1956, p. 59 en volgende.

28 VERHELST J., *De controle van het Kadaster en haar plaats in het geheel van de administratie der directe belastingen*, in DE SCHEPPER, H. (red.), *Bronnen voor de geschiedenis van de instellingen in België. Handelingen van het colloquium te Brussel. 15-18.IV.1975* (Studia 28), Brussel, 1977, p. 379-381.

29 DE REU P., *De Geschiedenis van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie (1796-2006). Organisatie, bevoegdheden, ambtsgebieden, archiefvorming* (Miscellanea Archivistica. Studia 198), Brussel, Algemeen Rijksarchief en Rijksarchief in de Provinciën, 2011, p. 122-123.

eigenaar, structuur en kadastraal inkomen van de percelen bij te houden, volstonden niet. Het kadaster hinkte voortdurend achter op de onroerende realiteit. Vooral de kloof tussen het berekende kadastrale inkomen en de werkelijke waarde van de onroerende goederen groeide. In 1861-1865 en in 1896-1898 organiseerde het kadaster daarom algemene perequaties om het kadastraal inkomen opnieuw af te stemmen op de werkelijke waarde van het onroerend goed. De belastingwet van 29 oktober 1919 voerde een nieuw systeem in voor de berekening van het kadastraal inkomen, maar door de continue schommelingen in de waarde van vastgoed bleek ook dat ontoereikend. Uiteindelijk besliste de wet van 13 juli 1930 tot tienjaarlijkse kadastrale herzieningen, aangevuld met plaatselijke herzieningen waar nodig. De laatste herziening dateert van 1980, met de kadastrale situatie van 1975 als basis.³⁰Sinds aanslagjaar 1991 worden de waarden van 1975 met een indexcijfer vermenigvuldigd.

ORGANISATIE

Gedurende de periode 1796-1843 bleef de lokale kadastrale organisatie opvallend ongewijzigd. De opmetingen van de landmeter-schatters werden door een controleur gecontroleerd. Een ingenieur-verificateur stond in voor het toezicht en de organisatie van de kadastrale opmetingen. Deze ingenieur-verificateur stond zelf onder het gezag en controle van zowel de inspecteur-generaal (kadastraal toezicht), de inspecteur en de directeur van de directe belastingen (fiscaal toezicht) en de prefect van het departement (administratief toezicht).³¹De plaatselijke verantwoordelijkheid van de kantonmunicipaliteit of de gemeente werd sinds 1808 ingeperkt: kadastrale landmeters vervingen de voormalige lokale landmeters en er kwamen geen commissarissen meer te pas aan het schatwerk.

Na de Belgische revolutie voegde de overheid de nog prille kadasterorganisatie toe aan de inrichting van de directe belastingen - waartoe ook de grondbelasting behoorde. Toen het Limburgse grondgebied helemaal in (kadaster)kaart was gebracht, stelde het kadastrale bestuur een sedentaire dienst en een actieve dienst in. In de actieve dienst of velddienst verzamelden de ambtenaren alle veranderingen: dit gebeurde in het landmeterkantoor (ook wel "kadasterkantoor" genoemd). De landmeters stuurden deze informatie op naar de sedentaire dienst op provinciaal niveau: de gewestelijke directie Limburg te Hasselt, waar alle informatie werd samengebracht om te dienen als basis voor de onroerende belastingen.

Vanaf 1 april 1845 waren de kadasterkantoren van Hasselt en Maaseik officieel werkzaam en stond een landmeter aan het hoofd van de opmetingen en

30 Voor een overzicht van alle algemene perequaties sinds 1860, zie: DE REU P., *De Geschiedenis van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie (1796-2006)*. Organisatie, bevoegdheden, ambtsgebieden, archiefvorming (*Miscellanea Archivistica. Studia 198*), Brussel, Algemeen Rijksarchief en Rijksarchief in de Provinciën, 2011, p. 208-210.

31 DE REU P., *De Geschiedenis van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie (1796-2006)*. Organisatie, bevoegdheden, ambtsgebieden, archiefvorming (*Miscellanea Archivistica. Studia 198*), Brussel, Algemeen Rijksarchief en Rijksarchief in de Provinciën, 2011, p. 114-117.

schattingen. Dit zijn de rechtsvoorgangers van de kadastercontrole van Genk. As, Genk en As-bij-Niel waren (toenmalige) gemeenten die deel uitmaakten van het ambtsgebied van deze kadasterkantoren. Het ambtsgebied wijzigde echter heel regelmatig. Door territoriale reorganisaties zag het Genkse kadasterkantoor net voor de Eerste Wereldoorlog het licht. Het geven van een exhaustief overzicht van de vele wijzigingen in de samenstelling van het ambtsgebied van Genk en de rechtsvoorgangers zou ons te ver leiden.³² Het is daarenboven weinig relevant, omdat deze wijzigingen geen belemmering vormen voor de (geschiedenis van de) archiefvorming: de kadastrale informatie wordt sinds het begin steeds per gemeente bijgehouden, zodat bij een eventuele verplaatsing van een gemeente van het ene naar het andere ambtsgebied de kadastrale documenten eenvoudigweg mee verhuizen. Het is daarom belangrijk om steevast de samenstelling van het ambtsgebied op het moment van de overdracht van het kadasterarchief naar het Rijksarchief te kennen. Vandaag de dag wordt het controlekantoor van Genk gevormd door de samenstellende gemeenten: As, Genk en As-bij-Niel.³³ Dit zijn meteen de gemeenten die deze inventaris uitmaken.³⁴

Het was een controleur van de gewestelijke directie (van de directe belastingen) die toezicht hield op de landmeter- en kadastrale werken. Hij werkte steeds vanuit de sedentaire dienst in Hasselt. Zijn controlegebied viel met andere woorden gelijk met de provincie Limburg. Tijdens het interbellum veranderde de organisatie: per provincie kwamen er meerdere controlekantoren, elk met hun eigen controlegebied. Met andere woorden: de kadastercontrole verhuisde geleidelijk aan van de sedentaire naar de actieve dienst. Dit tijdstip is geenszins toevallig: de kadastrale archieven waren sinds de Eerste Wereldoorlog en de naoorlogse desinteresse erg verwaarloosd. De kadastrale informatie strookte op vele plaatsen amper nog met de onroerende realiteit. Ondertussen ontplooidde het hoofdbestuur zich tot een meer technische dienst en werd het een zelfstandige administratie bij Koninklijk Besluit van 8 september 1930, met grotere autonomie tegenover de fiscus. In Limburg, net zoals in de andere provincies, krompen de controlegebieden en steeg het aantal controlekantoren exponentieel. Na de Tweede Wereldoorlog telde de Hasseltse directie een tiental kantoren met een controleur aan het hoofd. Met enkele technische werkprocessen greep de wetgever verder in de inrichting van de kantoren in.³⁵ De grootste aanpassing kwam er in 1969, toen

32 De ambtsgebieden van de kadasterkantoren of controlekantoren zijn strikt genomen buitendiensten van de administratie van het kadaster en niet van de belastingadministratie. Ze behoren daarom niet tot de kern van de fiscus. Het is niet verwonderlijk dat de territoriale indeling van de ambtsgebieden niet op het legaliteitsbeginsel steunen: de aanpassingen van ambtsgebieden hoeven niet noodzakelijk worden bekend gemaakt in officiële wetteksten in het Belgisch Staatsblad. De indeling van de ambtsgebieden is op een zeer praktische leest geschoeid: hoeveel gemeenten kon een landmeter verwerken.

33 Belgisch Staatsblad, Beslissing van 7 mei 2008 van de Voorzitter van het Directiecomité van de FOD Financiën houdende reorganisatie van de dienstomschrijvingen van de diensten voor "Mutaties en Schattingen" van de Administratie van het Kadaster, 17 juni 2008, p. 30721-30722.

34 As is de gemeente met de dorpen As en As-bij-Niel; Genk bestaat enkel en alleen uit Genk.

35 De kadasteradministratie maakte bijvoorbeeld vanaf 1955 een wezenlijk onderscheid tussen controlekantoren voor mutaties & geschillen (de landmeting van de percelen) en de kantoren voor de taxatiecontrole (de waardeschatting van de percelen). Dit verschil

de controlegebieden de kadasterkantoren opslochten.³⁶ Het controlekantoor van Genk verving het kadasterkantoor van Genk en nam de landmeterstaken over.³⁷

ARCHIEF

GESCHIEDENIS

De documenten uit 1844 die de basis van de kadastrale inventaris van het vastgoed in de regio Genk vormen, worden "oorspronkelijke" basisdocumenten genoemd. Alle aanvullingen tot heden werden in afzonderlijke registers opgetekend: de "bijgevoegde" basisdocumenten.³⁸ De basisdocumenten worden steevast bijgehouden per gemeente, en dat is niet alleen een grote troef voor het onderzoek. De kaarten, leggers en tafels konden sinds 1844 steeds samen worden bewaard in het lokale landmeterkantoor. Bij veranderingen van het ambtsgebied verhuisden de basisdocumenten eenvoudigweg mee. Tot 1969 beheerde het kadasterkantoor van Genk en rechtsvoorgangers de archiefreeksen; tussen 1969 en 2009 was dat de kadastercontrole van Genk.

VERWERVING

Het kadaster maakt deel uit van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie, binnen de Federale Overheidsdienst Financiën - het vroegere ministerie van Financiën. Het kadasterarchief is met andere woorden onderworpen aan de archiefwet van 1955, met recente aanvulling van 6 mei 2009. De archiefwet verplicht de overheidsdiensten om voortaan documenten ouder dan 30 jaar in goede, geordende en toegankelijke staat over te brengen naar het Rijksarchief.³⁹ Desondanks is dat voor het Kadaster nooit systematisch

verwaterde echter en sinds 1969 was hiervan geen sprake meer.

- 36 VERHELST J., De controle van het Kadaster en haar plaats in het geheel van de administratie der directe belastingen, in DE SCHEPPER, H. (red.), Bronnen voor de geschiedenis van de instellingen in België. Handelingen van het colloquium te Brussel. 15-18.IV.1975 (Studia 28), Brussel, 1977, p. 377.
- 37 DE REU P., De Geschiedenis van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie (1796-2006). Organisatie, bevoegdheden, ambtsgebieden, archiefvorming (Miscellanea Archivistica. Studia 198), Brussel, Algemeen Rijksarchief en Rijksarchief in de Provinciën, 2011, p. 248, en DEKIEN C. en DE RYNCK F., Atlas van de bestuurlijke gebiedsindelingen in Vlaanderen. De binnenkant van het openbaar bestuur, Leuven, Katholieke Universiteit Leuven, 1991, p. 64-65: Ministerieel Besluit van 10 oktober 1978. Volgens de belangrijkheid en hoeveelheid van de werkzaamheden werden de kantoren onderverdeeld in controles A (onder leiding van een hoofdcontroleur) en controles B (met een controleur (B) of adjunctcontroleur aan het hoofd), elk met eventuele bijkantoren wanneer de kantoren een te groot gebied bestreken. Eind twintigste eeuw verdween ook dit onderscheid in A-kantoren en B-kantoren, als gevolg van een reorganisatie op centraal niveau.
- 38 Enkel de kadastrale legger - uitgaande van de eigendomstitels - maakt de brug en combineert het statische "oorspronkelijke" en het dynamische "bijgevoegde" werkproces.
- 39 Een interessante blik achter de schermen biedt PRENEEL M., Op de grens van het archiefperceel. De bewogen geschiedenis van het archief van het Belgische Kadaster, in

gebeurd: voor de administratie blijkt het administratief nut van het archief nog te groot.

In 2009 opperden de kadastercontroles van Limburg het voorstel om de kadastrale basisdocumenten aan het Rijksarchief Hasselt in bewaring te geven. Dit was voor het Rijksarchief een unieke kans om de kadastrale geschiedenis van de hele provincie te herbergen.

Inhoud en structuur

INHOUD

De periodisering van onderhavige inventaris is ietwat misleidend. Het archief van de kadastercontrole Genk omvat een dagboek van mutaties - een oplijsting van perceelsveranderingen - uit 1836 (bestanddeelnummer 84). Maar het gros van het archief bevat de kadastrale basisdocumenten: het zijn de kadastrale leggers en aanwijzende tafels die voornamelijk dateren uit de periode 1844-1978.

De zogenaamde basisdocumenten vormen echter de hoofdmoot van de archiefvorming van de kadastercontrole. De documenten worden steevast met een nummer benoemd. Deze archiefreeksen worden steeds per (deel van een) gemeente bijgehouden. Bij de oprichting van het kadaster werden "oorspronkelijke" en "bijgevoegde" basisdocumenten aangemaakt. De "oorspronkelijke" uit 1844 bleven namelijk ongewijzigd om het beginpunt van het kadaster te markeren; de "bijgevoegde" vormen hierop aanvullingen (daarom noemt men de periode vóór 1844 wel eens de veroorspronkelijke fase van het kadaster). Er wordt hiervoor overigens niet per jaar in een nieuw register of document begonnen, maar de kadasterambtenaren maken aanvullingen in de bestaande "bijgevoegde" documenten. Wanneer deze volgeraken of te onduidelijk worden, maakt men een nieuw plan, legger of tafel aan (tegenwoordig digitaal).

Aan de hand van enkele cartografische basisdocumenten worden de onroerende bezittingen in de hele gemeente in kaart gebracht. Het Kadaster verdeelde elke gemeente immers vanaf 1834 - in Limburg en Luxemburg vanaf 1844 - in secties, waarbinnen elk perceel een eigen perceelnummer kreeg. Op het verzamelplan zijn de gemeentegrenzen en de indeling van die gemeente in secties te zien. Het kadastrale perceelplan is meer gedetailleerd: hierop is een (deel van een) sectie getekend met alle percelen (oorspronkelijke reeks 201 en bijgevoegde reeks 202). De (historische) verzamelplannen en perceelplannen worden nog in de Hasseltse directie bewaard.

De meeste kadastrale documenten zijn echter beschrijvend. Elk perceelnummer is beschreven in de oorspronkelijke aanwijzende tafel (reeks 208). De aanpassingen horen thuis in de bijgevoegde aanwijzende tafel (reeks 209). Maar het is de kadastrale legger (reeks 212) die het sleuteldocument van de administratie vormt. Eenvoudig voorgesteld: het is een register dat per eigenaar alle eigendommen/perceelnummers binnen de gemeente weergeeft. De legger overstijgt de oorspronkelijke kadasterfase, want de boekdelen uit 1834/1844 werden steeds verder aangevuld. Het toont met andere woorden niet de situatie op één moment, maar laat daarentegen het verloop in de tijd zien (met de vele aankopen en verkopen). Voor alle namen die in de legger voorkomen is er een fiche of een register voorzien, eventueel ingebonden bij de kadastrale legger. Gemakkelijkheidshalve wordt dit de alfabetische tafel (reeks 213 of reeks 215) genoemd.

Taal en schrift van de documenten

De stukken zijn opgesteld in het Nederlands en - voornamelijk de negentiende-
eeuwse archiefdocumenten - in het Frans.

SELECTIES EN VERNIETIGINGEN

Er werden na overdracht van het archief naar het Rijksarchief geen stukken
geselecteerd of vernietigd.

TOEKOMSTIGE AANGROEI/AANVULLINGEN

In 2009 keurde de Algemene Directie van de dienst Patrimoniumdocumentatie
een instructie - inclusief selectielijst - goed voor de archieven van het Kadaster.
De instructie kwam tot stand in nauwe samenwerking met het Rijksarchief. Het
is de bedoeling dat de gewestelijke directies en de antennes voortaan
systematisch archief overdragen aan het Rijksarchief. In een eerste fase zullen
de prekadastrale documenten, de bijgevoegde plans en perequatiedossiers
worden overgedragen, in een tweede fase de mutatiedossiers en de
gedigitaliseerde oorspronkelijke plans. De directies van Aarlen en Hasselt beten
in 2009 de spits af. Het Rijksarchief Hasselt kon de dossiers van afpaling van
Limburgse gemeenten verwerven. Voorlopig zijn er geen concrete plannen om
kadastraal archief van de gewestelijke directies over te brengen naar het
Rijksarchief Hasselt.

ORDENING

Het archief van het controlekantoor van het kadaster Genk bevat - volgens de
terminologie van Zoete - slechts enkele "kadastrale basisdocumenten". Deze
documenten zijn geografisch geordend:

I. AS

A. As (As 1)

B. Niel-bij-As (As 2)

II. GENK

A. Genk (Genk 1-8)

B. Genk (Genk 1)

C. Genk (Genk 2)

D. Genk (Genk 3)

E. Genk (Genk 4)

F. Genk (Genk 5)

G. Genk (Genk 6)

H. Genk (Genk 7)

I. Genk (Genk 8)

In de twee hoofdstukken wordt per gemeente een indeling per kadastrale
afdeling gemaakt. Deze afdelingen mogen niet met de kadastrale secties
verward worden: de afdeling is de basis waarop de kadastrale legger werd

opgemaakt. ⁴⁰In principe komt alle informatie van één (deel)gemeente in één kadastrale legger terecht; indien een gemeente te groot is, is een pragmatische verdeling in kadastrale afdelingen gemaakt.

40 ZOETE A., *De documenten in omloop bij het Belgisch Kadaster (1835-1975)* (Miscellanea Archivistica 21), Brussel, 1979, p. 2.

Beschrijving van de series en archiefbestanddelen

I. AS

A. AS (AS 1)

1 - 5 KADASTRALE LEGGERS (212 A, B, C), ARTIKELNUMMERS 1-2059.

1	Artikelnummers 1-699.	1 omslag
2	Artikelnummers 700-1000.	1 omslag
3	Artikelnummers 1001-1399.	1 omslag
4	Artikelnummers 1400-1817.	1 omslag
5	Artikelnummers 1818-2059.	1 omslag
6 - 11 KADASTRALE LEGGERS (212 PM-N), ARTIKELNUMMERS 1-2579.		
6	Artikelnummers 1-899.	1 omslag
7	Artikelnummers 901-1198.	1 omslag
8	Artikelnummers 1200-1499.	1 omslag
9	Artikelnummers 1500-1798.	1 omslag
10	Artikelnummers 1800-2098.	1 omslag
11	Artikelnummers 2100-2579.	1 omslag
12	Oorspronkelijke aanwijzende tabel. (208)	1 deel

	13 - 14 REGISTER DER AANGIFTEN BETREFFENDE DE NIEUW GEBOUWDE, WEDER OPGEBOUWDE OF VERGROTE HUIZEN EN GEBOUWEN EN DE VERANDERDE OF VERBETERDE ONGEBOUWDE EIGENDOMMEN (43). 1932-1953.	
13	1932-1942-nr 1-160.	1 omslag
14	1943-1953-nr 161-312.	1 omslag
	15 - 23 GEMECHANISEERDE BIJGEVOEGDE AANWIJZENDE TABEL (209 L). 1970-1978.	
15	1970.	1 omslag
16	1971.	1 omslag
17	1972.	1 omslag
18	1973.	1 omslag
19	1974.	1 omslag
20	1975.	1 omslag
21	1976.	1 omslag
22	1977.	1 omslag
23	1978.	1 omslag
	<i>B. NIEL-BIJ-AS (AS 2)</i>	
	24 - 26 KADASTRALE LEGGERS (212 A, B, C), ARTIKELNUMMERS 1-1085.	
24	Artikelnummers 1-500.	

		1 omslag
25	Artikelnummers 501-899.	1 omslag
26	Artikelnummers 900-1085.	1 omslag
	27 - 29 KADASTRALE LEGGERS. (212 PM-N), ARTIKELNUMMERS 30-1499.	
27	Artikelnummers 30-649.	1 omslag
28	Artikelnummers 650-1039.	1 omslag
29	Artikelnummers 1040-1499.	1 omslag
30	Oorspronkelijke aanwijzende tabel. (208)	1 deel
	31 - 32 REGISTER DER AANGIFTEN BETREFFENDE DE NIEUW GEBOUWDE, WEDER OPGEBOUWDE OF VERGROTE HUIZEN EN GEBOUWEN EN DE VERANDERDE OF VERBETERDE ONGEBOUWDE EIGENDOMMEN, (43). 1935-1952.	
31	1935-1947, nr 1-62.	1 omslag
32	1948-1952, nr 63-96.	1 omslag
	33 - 40 GEMECHANISEERDE BIJGEVOEGDE AANWIJZENDE TABEL (209 L). 1970-1978.	
33	1970.	1 omslag
34	1971.	1 omslag
35	1972.	1 omslag
36	1973.	1 omslag

37	1974.	1 omslag
38	1975.	1 omslag
39	1976-1977.	1 omslag
40	1978.	1 omslag

II. GENK

A. GENK (GENK 1-8)

41	41 - 42 OORSPRONKELIJKE AANWIJZENDE TABEL (208), SECTIES A-I. Secties A-E.	1 deel
42	Secties F-I.	1 deel
43	43 - 48 AANVULLENDE AANWIJZENDE TABEL (209), SECTIES B-I. Secties B, C.	1 omslag
44	Secties B-E.	1 omslag
45	Secties D, E.	1 omslag
46	Secties F, G.	1 omslag
47	Secties H, I.	1 omslag
48	Secties H, I, 1971.	1 omslag
49	Tabel der gebouwde type-percelen (233A), alle secties.	1 omslag
50	50 - 52 OPGAVE DER GEBOUWDE EIGENDOMMEN (233), SECTIE A-I. Sectie A-I.	1 omslag
51	Sectie F, G.	1 omslag
52	Sectie H, I.	1 omslag

B. GENK (GENK 1)

53 - 67 KADASTRALE LEGGERS EN TAFELS OP DE KADASTRALE
LEGGERS. (212 EN 213, 12 EN 13). ARTIKELNUMMERS 1-3541.
Artikelnummers 1-1188.

1 deel

54 Artikelnummers 1-227.

1 deel

55 Artikelnummers 228-518.

1 deel

56 Artikelnummers 519-774.

1 deel

57 Artikelnummers 775-1012.

1 deel

58 Artikelnummers 1013-1325.

1 deel

59 Artikelnummers 1326-1602.

1 deel

60 Artikelnummers 1603-1827.

1 deel

61 Artikelnummers 1828-2048.

1 deel

62 Artikelnummers 2049-2291.

1 deel

63 Artikelnummers 2292-2557.

1 deel

64 Artikelnummers 2258-2764.

1 deel

65 Artikelnummers 2882-3204.

1 deel

66 Artikelnummers 3205-3528.

1 deel

67 Artikelnummers 3529-3541.

1 deel

	68 - 76 KADASTRALE LEGGERS (212 A, B, C), ARTIKELNUMMERS 1-7626.	
68	Artikelnummers 1-2569.	1 omslag
69	Artikelnummers 2699-4603.	1 omslag
70	Artikelnummers 4604-5099.	1 omslag
71	Artikelnummers 5100-5550.	1 omslag
72	Artikelnummers 5551-6030.	1 omslag
73	Artikelnummers 6031-6450.	1 omslag
74	Artikelnummers 6451-6800.	1 omslag
75	Artikelnummers 6801-7199.	1 omslag
76	Artikelnummers 7200-7626.	1 omslag
	77 - 78 KADASTRALE LEGGERS, VOOR SPLITSING (212 PM-N). ARTIKELNUMMERS 135-7625.	
77	Artikelnummers 135-5964.	1 omslag
78	Artikelnummers 6014-7625.	1 omslag
	79 - 83 KADASTRALE LEGGERS (212 PM-N), ARTIKELNUMMERS 133-8312.	
79	Artikelnummers 133-5399.	1 omslag
80	Artikelnummers 5401-6400.	

		1 omslag
81	Artikelnummers 6401-7400.	1 omslag
82	Artikelnummers 7403-7898.	1 omslag
83	Artikelnummers 7902-8312.	1 omslag
84	Livre journal de mutations, 1836.	1 omslag
	85 - 97 STAAT DER EIGENDOMSOVERGANGEN, MUTATIESTATEN (223). 1846-1920, 1933, 1937-1940. 1846-1850.	1 omslag
85		
86	1851-1855.	1 omslag
87	1856-1860.	1 omslag
88	1861-1865.	1 omslag
89	1866-1870.	1 omslag
90	1871-1875.	1 omslag
91	1876-1880.	1 omslag
92	1881-1884.	1 omslag
93	1901-1905.	1 omslag
94	1906-1910.	1 omslag
95	1911-1915.	1 omslag

		1 omslag
96	1916-1920.	1 omslag
97	1933, 1937-1940.	1 omslag
98	Etat de classement der propriétés non bâties. z.d.	1 omslag
99	Staat van de veranderingen aan de eigendommen (220). 1855-1882.	1 omslag
100	Register van de verdaagde eigendomsveranderingen (209A). 1869-1923.	1 omslag
101	Uittreksel uit de primitieve aanwijzende tabel (208A). 1889-1894.	1 omslag
102	Opgave der nieuw opgetrokken gebouwen (238). 1894, 1896-1897.	1 omslag
103	Belastingen op de inkomsten (bulletin). 1920-1922.	1 omslag
104	104 - 105 REPERTORIUM VAN PACT- EN HUURCONTRACTEN (169). 1921-1930. 1921-1924.	1 omslag
105	1927-1930.	1 omslag
106	106 - 107 REGISTER DER AANGIFTEN BETREFFENDE DE NIEUW GEBOUWDE, WEDER OPGEBOUWDE OF VERGROTE HUIZEN EN GEBOUWEN EN DE VERANDERDE OF VERBETERDE ONGEBOUWDE EIGENDOMMEN (43). 1928-1953. 1928-1950-nr 345-652.	1 omslag
107	1950-1953-nr 653-823.	1 omslag

	108 - 114 GEMECHANISEERDE BIJGEVOEGDE AANWIJZENDE TABEL (209 L). 1973-1978.	
108	1972.	1 omslag
109	1973.	1 omslag
110	1974.	1 omslag
111	1975.	1 omslag
112	1976.	1 omslag
113	1977.	1 omslag
114	1978.	1 omslag
	 <i>C. GENK (GENK 2)</i>	
	115 - 12 KADASTRALE LEGGERS (212 A, B, C), ARTIKELNUMMERS 1- 7955.	
115	Artikelnummers 1-2889.	1 omslag
116	Artikelnummers 2890-4966.	1 omslag
117	Artikelnummers 5000-5750.	1 omslag
118	Artikelnummers 5751-6100.	1 omslag
119	Artikelnummers 6101-6449.	1 omslag
120	Artikelnummers 6450-6801.	1 omslag
121	Artikelnummers 6802-7210.	1 omslag

		1 omslag
122	Artikelnummers 7211-7599.	1 omslag
123	Artikelnummers 7600-7955.	1 omslag
124	124 - 125 KADASTRALE LEGGERS, VOOR SPLITSING. (212 PM-N). ARTIKELNUMMERS 134-7951. Artikelnummers 134-5998.	1 omslag
125	Artikelnummers 6008-7951.	1 omslag
126	126 - 128 KADASTRALE LEGGERS, NA SPLITSING (212 PM-N). ARTIKELNUMMERS 32-8489. Artikelnummers 32-6309.	1 omslag
127	Artikelnummers 6313-7967.	1 omslag
128	Artikelnummers 7974-8489.	1 omslag
129	129 - 133 REGISTER DER AANGIFTEN BETREFFENDE DE NIEUW GEBOUWDE, WEDER OPGEBOUWDE OF VERGROTE HUIZEN EN GEBOUWEN EN DE VERANDERDE OF VERBETERDE ONGEBOUWDE EIGENDOMMEN (43). 1929-1953. 1929-1931-nr 1-116.	1 omslag
130	1931-1933-nr 119-229.	1 omslag
131	1933-1935-nr 230-344.	1 omslag
132	1935-1937-nr 345-466.	1 omslag
133	1949-1953-nr 782-949.	1 omslag

134	134 - 139 GEMECHANISEERDE BIJGEVOEGDE AANWIJZENDE TABEL (209 L). 1972-1978. 1972.	1 omslag
135	1973.	1 omslag
136	1974-1975.	1 omslag
137	1976.	1 omslag
138	1977.	1 omslag
139	1978.	1 omslag
140	Aanvullende aanwijzende tabel (209), sectie A.	1 omslag
141	Aanvullende aanwijzende tabel (209), sectie A.	1 omslag
 <i>D. GENK (GENK 3)</i>		
142	142 - 150 KADASTRALE LEGGERS (212 A, B, C), ARTIKELNUMMERS 32-7604. Artikelnummers 32-2997.	1 omslag
143	Artikelnummers 3006-4696.	1 omslag
144	Artikelnummers 4702-5340.	1 omslag
145	Artikelnummers 5341-5849.	1 omslag
146	Artikelnummers 5850-6260.	1 omslag

147	Artikelnummers 6261-6650.	1 omslag
148	Artikelnummers 6651-7050.	1 omslag
149	Artikelnummers 7051-7451.	1 omslag
150	Artikelnummers 7452-7604.	1 omslag
	151 - 156 KADASTRALE LEGGERS (212 PM-N), ARTIKELNUMMERS 134-7982.	
151	Artikelnummers 134-5136.	1 omslag
152	Artikelnummers 5139-6098.	1 omslag
153	Artikelnummers 6102-6737.	1 omslag
154	Artikelnummers 6741-7324.	1 omslag
155	Artikelnummers 7325-7698.	1 omslag
156	Artikelnummers 7699-7982.	1 omslag
157	Register van de indeling der percelen in klassen (27+D1). 1846- 1911.	1 omslag
158	Repertorium van pacht- en huurcontracten (169). 1927-1929.	1 omslag
	159 - 160 REGISTER VAN DE AANGIFTEN BETREFFENDE DE NIEUW GEBOUWDE, WEDER OPGEBOUWDE OF VERGROTE HUIZEN EN GEBOUWEN EN DE VERANDERDE OF VERBETERDE ONGEBOUWDE EIGENDOMMEN (43). 1941-1953.	
159	1941-1949 - nrs 1-203.	1 omslag

160	1949-1953 - nrs 205-413.	1 omslag
161	161 - 166 GEMECHANISEERDE BIJGEVOEGDE AANWIJZENDE TABEL (209 L). 1973-1978. 1973.	1 omslag
162	1974.	1 omslag
163	1975.	1 omslag
164	1976.	1 omslag
165	1977.	1 omslag
166	1978.	1 omslag
 <i>E. GENK (GENK 4)</i>		
167	167 - 171 KADASTRALE LEGGERS (212 A, B, C), ARTIKELNUMMERS 1-6083. Artikelnummers 1-2900.	1 omslag
168	Artikelnummers 2941-4800.	1 omslag
169	Artikelnummers 4803-5598.	1 omslag
170	Artikelnummers 5599-5899.	1 omslag
171	Artikelnummers 5900-6083.	1 omslag
172	172 - 173 KADASTRALE LEGGERS (212 PM-N), ARTIKELNUMMERS 134-6148. Artikelnummers 134-5798.	

		1 omslag
173	Artikelnummers 5802-6148.	1 omslag
174	174 - 177 REGISTER DER AANGIFTEN BETREFFENDE DE NIEUW GEBOUWDE, WEDER OPGEBOUWDE OF VERGROTE HUIZEN EN GEBOUWEN EN DE VERANDERDE OF VERBETERDE ONGEBOUWDE EIGENDOMMEN (43). 1929-1953. 1929-1934-nr 1-112	1 omslag
175	1934-1937-nr 113-236.	1 omslag
176	1937-1944 nr 250-393.	1 omslag
177	1945-1953-nr 394-482.	1 omslag
178	178 - 182 GEMECHANISEERDE BIJGEVOEGDE AANWIJZENDE TABEL (209 L). 1974-1978. 1974.	1 omslag
179	1975.	1 omslag
180	1976.	1 omslag
181	1977.	1 omslag
182	1978.	1 omslag
	<i>F. GENK (GENK 5)</i>	
183	183 - 195 KADASTRALE LEGGERS (212 A, B, C), ARTIKELNUMMERS 57-9147. Artikelnummers 57-2998.	1 omslag

184	Artikelnummers 3000-4799.	1 omslag
185	Artikelnummers 4801-5397.	1 omslag
186	Artikelnummers 5399-5830.	1 omslag
187	Artikelnummers 5831-6299.	1 omslag
188	Artikelnummers 6300-6699.	1 omslag
189	Artikelnummers 6700-7099.	1 omslag
190	Artikelnummers 7102-7500.	1 omslag
191	Artikelnummers 7501-7850.	1 omslag
192	Artikelnummers 7851-8199.	1 omslag
193	Artikelnummers 8200-8600.	1 omslag
194	Artikelnummers 8601-8900.	1 omslag
195	Artikelnummers 8901-9147.	1 omslag
	196 - 201 KADASTRALE LEGGERS (212 PM-N), ARTIKELNUMMERS 133-9716.	
196	Artikelnummers 133-4995.	1 omslag
197	Artikelnummers 5004-5984.	1 omslag
198	Artikelnummers 6003-7399.	1 omslag

199	Artikelnummers 7407-8499.	1 omslag
200	Artikelnummers 8500-9197.	1 omslag
201	Artikelnummers 9200-9716.	1 omslag
202	202 - 204 REGISTER VAN DE AANGIFTEN BETREFFENDE DE NIEUW GEBOUWDE, WEDER OPGEBOUWDE OF VERGROTE HUIZEN EN GEBOUWEN EN DE VERANDERDE OF VERBETERDE ONGEBOUWDE EIGENDOMMEN (43). 1927-1928, 1945- 1953. 1927-1928-nr 1-9.	1 omslag
203	1945-1947-nr 148-224.	1 omslag
204	1948-1953-nr 228-554.	1 omslag
205	205 - 211 GEMECHANISEERDE BIJGEVOEGDE AANWIJZENDE TABEL (209 L). 1971-1978. 1971-1972.	1 omslag
206	1973.	1 omslag
207	1974.	1 omslag
208	1975.	1 omslag
209	1976.	1 omslag
210	1977.	1 omslag
211	1978.	1 omslag

G. GENK (GENK 6)

212 - 216 KADASTRALE LEGGERS (212 PM-N), ARTIKELNUMMERS
135-9619.

212	Artikelnummers 135-5599.	1 omslag
213	Artikelnummers 5610-6550.	1 omslag
214	Artikelnummers 6563-7689.	1 omslag
215	Artikelnummers 7691-8910.	1 omslag
216	Artikelnummers 8913-9619.	1 omslag
217	Register van de aangiften betreffende de nieuw gebouwde, weder opgebouwde of vergrote huizen en gebouwen en de veranderde of verbeterde ongebouwde eigendommen (43). 1941-1945-nr 1-145.	1 omslag
218 - 225 GEMECHANISEERDE BIJGEVOEGDE AANWIJZENDE TABEL (209 L). 1971-1978.		
218	1971.	1 omslag
219	1972.	1 omslag
220	1973.	1 omslag
221	1974.	1 omslag
222	1975.	1 omslag
223	1976.	1 omslag
224	1977.	1 omslag

225	1978.	1 omslag
	<i>H. GENK (GENK 7)</i>	
	226 - 228 KADASTRALE LEGGERS (212 PM-N), ARTIKELNUMMERS 135-8232.	
226	Artikelnummers 135-6800.	1 omslag
227	Artikelnummers 6804-7799.	1 omslag
228	Artikelnummers 7802-8232.	1 omslag
	229 - 233 GEMECHANISEERDE BIJGEVOEGDE AANWIJZENDE TABEL (209 L). 1973-1974, 1976-1978.	
229	1973.	1 omslag
230	1974.	1 omslag
231	1976.	1 omslag
232	1977.	1 omslag
233	1978.	1 omslag
	234 - 241 REGISTER VAN DE AANGIFTEN BETREFFENDE DE NIEUW GEBOUWDE, WEDER OPGEBOUWDE OF VERGROTE HUIZEN EN GEBOUWEN EN DE VERANDERDE OF VERBETERDE ONGEBOUWDE EIGENDOMMEN (43). 1922-1942.	
234	1922-1923-nr 941-1093.	1 omslag
235	1924-1925- nr1474-1866.	1 omslag
236	1925-1926-nr 1867-2022.	

1 omslag

237 1926-1927-nr 2023-2177.

1 omslag

238 1927-1928-nr 2178-2524.

1 omslag

239 1929-1932-nr 1-113.

1 omslag

240 1932-1935-nr 114-243.

1 omslag

241 1935-1942-nr 252-376.

1 omslag

I. GENK (GENK 8)

242 - 246 KADASTRALE LEGGERS (212 PM-N), ARTIKELNUMMERS
134-9028.

242 Artikelnummers 134-5999.

1 omslag

243 Artikelnummers 6001-7399.

1 omslag

244 Artikelnummers 7405-8196.

1 omslag

245 Artikelnummers 8200-8859.

1 omslag

246 Artikelnummers 8860-9028.

1 omslag

247 - 252 GEMECHANISEERDE BIJGEVOEGDE AANWIJZENDE TABEL
(209 L). 1973-1978.

247 1973.

1 omslag

248 1974.

1 omslag

249 1975.

1 omslag

250	1976.	1 omslag
251	1977.	1 omslag
252	1978.	1 omslag